

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Braşov (Rumänien) den 10 februari 2023 – brottmål mot M.A.sr, S.A.C.S., S.A.S.

(Mål C-75/23, Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov)

(2023/C 205/27)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Braşov

Klagande

Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov

Tilltalade

M.A.sr, S.A.C.S., S.A.S.

Part som framställt enskilt anspråk:

Rumänska staten

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 2 FEU, artikel 19.1 andra stycket FEU och artikel 4[.3] FEU, jämförda med artikel 325.1 FEUF, artikel 2.1 i PIF-konventionen ⁽¹⁾, artiklarna 2 och 12 i PIF-direktivet ⁽²⁾ samt med rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽³⁾, med hänvisning till principen om effektiva och avskräckande påföljder vid allvarliga bedrägerier som riktar sig mot Europeiska unionens finansiella intressen och, enligt kommissionens beslut 2006/928/EG ⁽⁴⁾, med hänvisning till artikel 49.1 sista meningen i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att de utgör hinder för en sådan rättslig situation som den som är aktuell i det nationella målet, i vilket de tilltalade har yrkat att principen om mildare strafflag ska tillämpas, i ett sammanhang där den nationella konstitutionsdomstolen i ett beslut har förklarat att en lagtext om avbrytande av preskriptionstiden för straffrättsligt ansvar på grund av brott är konstitutionsstridig (beslut från 2022) med beaktande av lagstiftarens passivitet, vilken underlåtit att ingripa för att anpassa lagtexten till ett annat beslut av samma konstitutionsdomstol, vilket meddelades fyra år före det sistnämnda beslutet (beslut från 2018) – under vilken period de ordinarie domstolarnas praxis, som utvecklats genom tillämpning av det förstnämnda beslutet, redan hade befästs i den meningen att lagtexten kvarstod, i den form som konstitutionsdomstolen avsåg med sitt första beslut – vilket i praktiken fick till följd att preskriptionstiden för alla brott för vilka en lagakraftvunnen fällande dom inte hade meddelats före det första beslutet av konstitutionsdomstolen halverades och att det aktuella brottmålet mot de tilltalade följaktligen avskrevs?
- 2) Ska artikel 2 FEU om värdena rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna i ett samhälle som kännetecknas av rättvisa och artikel 4[.3] FEU om principen om lojalt samarbete mellan unionen och medlemsstaterna, i enlighet med kommissionens beslut 2006/928/EG vad beträffar ansträngningarna för att säkerställa effektivitet i det rumänska rättsväsendet, med hänvisning till artikel 49[.1] sista meningen i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i vilken stadfästs principen om mildare strafflag, i förhållande till hela det nationella rättsväsendet, tolkas så, att de utgör hinder för en sådan rättslig situation som den som är aktuell i det nationella målet, i vilket de tilltalade har yrkat att principen om mildare strafflag ska tillämpas, i ett sammanhang där den nationella konstitutionsdomstolen i ett beslut har förklarat att en lagtext om avbrytande av preskriptionstiden för straffrättsligt ansvar på grund av brott är konstitutionsstridig (beslut från 2022) med beaktande av lagstiftarens passivitet, vilken underlåtit att ingripa för att anpassa lagtexten till ett annat beslut av samma konstitutionsdomstol, vilket meddelades fyra år före det sistnämnda beslutet (beslut från 2018) – under vilken period de ordinarie domstolarnas praxis, som utvecklats genom tillämpning av det förstnämnda beslutet, redan hade befästs i den meningen att lagtexten kvarstod, i den form som konstitutionsdomstolen avsåg med sitt första beslut – vilket i praktiken fick till följd att preskriptionstiden för alla brott för vilka en lagakraftvunnen fällande dom inte hade meddelats före det första beslutet av konstitutionsdomstolen halverades och att det aktuella brottmålet mot de tilltalade följaktligen avskrevs?

3) Om svaret blir jakande, och bara om en med unionsrätten förenlig tolkning inte är möjlig: Ska principen om unionsrättens företräde tolkas så, att den utgör hinder för nationella bestämmelser eller en nationell praxis som innebär att de ordinarie nationella domstolarna är bundna av den nationella konstitutionsdomstolens beslut och av den nationella högsta domstolens bindande beslut och därför inte på eget initiativ kan avstå från att tillämpa rättspraxis enligt sådana beslut utan att begå en disciplinförseelse, även om de mot bakgrund av en dom av EU-domstolen anser att denna rättspraxis strider mot artikel 2 FEU, artikel 19.1 andra stycket FEU och artikel 4[.3] FEU, jämförda med artikel 325.1 FEUF, med tillämpning av kommissionens beslut 2006/928/EG, med hänvisning till artikel 49[.1] sista meningen i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som i den aktuella situationen i det nationella målet?

(¹) Konventionen som utarbetats på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT C 316, 1995, s. 49).

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 du 5 juillet 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 2017, s. 29).

(³) EUT L 347, 2006, s. 1.

(⁴) Kommissionens beslut av den 13 december 2006 om inrättande av en mekanism för samarbete och kontroll av Rumäniens framsteg vid uppfyllandet av de särskilda riktmärkena för reformen av rättsväsendet och kampen mot korruption (EUT L 354, 2006, s. 56).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 15 februari 2023 –
H GmbH mot Finanzamt M**

(Mål C-83/23, H GmbH)

(2023/C 205/28)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i det nationella målet

Klagande: H GmbH

Motpart: Finanzamt M

Tolkningsfrågor

Frågor beträffande tolkningen av direktiv 2006/112/EG (¹):

- 1) Har en tjänstemottagare med hemvist i Tyskland rätt att rikta anspråk direkt mot de inhemska skattemyndigheterna i enlighet med EU-domstolens dom i målet Reemtsma Cigarettenfabriken av den 15 mars 2007, C-35/05, (EU:C:2007:167) om
 - a) tjänstemottagaren får en faktura med uppgift om inhemsk skatt av en tjänsteleverantör som också har hemvist i Tyskland, som betalas av tjänstemottagaren, varvid tjänsteleverantören i vederbörlig ordning betalar in den skatt som anges i fakturan till skattemyndigheten,
 - b) den fakturerade tjänsten emellertid utgör en tjänst som tillhandahålls i en annan medlemsstat,
 - c) tjänstemottagaren därför nekas rätt till avdrag i Tyskland för den ingående skatten, eftersom det inte föreligger någon skatt som enligt lag ska betalas i Tyskland,
 - d) tjänsteleverantören vidtar därefter en rättelse av fakturan, så att uppgiften om inhemsk skatt inte längre anges och fakturabeloppet därför minskas med det belopp som framgick av skatteuppgiften,
 - e) tjänstemottagaren inte kan få sina betalningskrav mot tjänsteleverantören tillgodosedda på grund av att ett insolvensförfarande har inletts avseende tjänsteleverantörens tillgångar och